

ОЗНАКИ

ЗНАМЕНІЯ ВРЕМЕНИ ЧАСУ

№ 4 (101) 2017

Жизнь без границ — с. 16

Эволюция греха — с. 26

Правдива ознака істини — с. 44

У ПОШУКАХ
ЩАСТЯ — с. 4

СЛОВО РЕДАКТОРА

СЧАСТЛИВЫ В БОГЕ

«Слишком часто мы твердим себе, что недостаточно умны, красивые, талантливы для достижения собственной мечты. Мы верим тому, что говорят о нас другие. Мы сами создаем для себя ограничения. Хуже того, считая себя недостойными, мы ограничиваем то, что Бог мог бы сделать нашими руками!

Отказываясь от собственной мечты, вы препятствуете замыслу Божьему. Вы – Его творение. Он создал вас с точной целью. Следовательно, ваша жизнь не может быть ограничена, как не может быть ограничена и Божья любовь. Только представьте, что возможно для вас!» – пишет Ник Вуйчич в своей книге «Безграничность. 50 уроков, которые сделают тебя возмутительно счастливым».

Несмотря на то, что в нашей жизни много проблем и трудностей, Бог создал нас для счастья. Он имеет определенный замысел для каждого из нас. Доверившись Ему, мы сможем прожить плодотворную радостную жизнь. На страницах этого выпуска журнала вы узнаете о том, как мудрый царь Соломон искал счастья и нашел ли он его; нужно ли прощать других, чтобы иметь мир в сердце; как избавиться от одиночества в сети; как эволюционировал грех; что приводит к успеху – чтение книг или интернет.

2 Слово редактора

4 У пошуках щастя

Чи шукаєте ви щастя у своєму житті? Якщо так, то вам корисно буде прочитати історію про стародавнього царя, котрий шукав і нарешті знайшов своє справжнє щастя!

10 Искусство просить прощення

12 Що таке час?

16 Життя без границь

Меня зовуть Ник Вуйчич. Мене почти 35 лет. Я родился без рук и без ног, но не жалуюсь. Я путешествую по миру, чтобы вдохновить миллионы людей.

19 Одиночество в сети!

22 Коли Бог мовчить

У кожного з нас у житті були моменти, коли здавалося, що Бог мовчить. Ми молилися, шукали Божого керівництва й хотіли пізнати Його волю, але у відповідь отримували тільки Його мовчання.

26 Эволюция греха

32 Вызывает ли сахар быстрый приток энергии?

33 Отверженный ребенок

Возможно, ваш ребенок страдает оттого, что его отвергают школьные друзья или сверстники, живущие по соседству. Как решать подобную проблему?

34 Книга чи фільм: що вибереш ти?

Дедалі частіше побуває думка, що сучасній людині немає потреби читати книги. Адже всю інформацію сьогодні можна отримати з відео. Що з цього приводу кажуть учені?

36 Яке місце посідає Біблія в житті громадян успішних країн?

38 Бог создал законы природы

Астроном Иоганн Медлер, создатель первой карты Луны, писал: «Истинный ученый не может быть неверующим, так как естественные законы и законы Бога – это одно и то же».

42 Археологи обнаружили доказательство битвы за Иерусалим

44 Правдива ознака істини

**Відповідальний за випуск
директор видавництва**
Василь Джулай

Головний редактор
Лариса Качмар

Відповідальний редактор
Марина Становкіна

Редакційна колегія:
С. В. Носов
В. С. Велечук
Г. М. Безкровний

Богословська експертиза:
Ігор Корещук

Коректура:
Ганна Борисовська
Ірина Сирота

Дизайн та верстка:
Юлія Смаль

Фотографії:
ru.depositphotos.com

Відповідальна за друк:
Тамара Грицок

lifesource.com.ua

Реєстраційне свідоцтво
№ 51 KB від 10 вересня 1993 р.
Формат 60х84 1/8.
Папір крейдований.
Офсетний друк.
Ум. друк. арк. 5.
Наклад 2100 прим.

Адреса редакції:
04107, м. Київ,
вул. Лук'янівська, 9/10-а
Телефон: 467-50-68

© 2017, журнал
«Ознаки часу»

Редакція залишає за собою право друкувати матеріали в дискусійному порядку, не підляючи поглядів автора, а також право редагувати і скорочувати тексти. Рукописи не рецензуються і не повертаються. Оголошення, реклама та листи дописувачів друкуються мовою оригіналу. Листування ведеться лише на сторінках газети. Відповідальність за зміст статей несе автор.

У ПОШУКАХ ЩАСТЯ

Чи шукаєте ви щастя у своєму житті? Якщо так, то вам корисно буде прочитати історію про стародавнього царя, котрий шукав і нарешті знайшов своє справжнє щастя!

Низам з Хайдарабада, найбагатший принц Індії, вважається настільки заможним, що вантажівка, ущерть завантажена злитками золота й доправлена до його палацу ще чверть століття тому, так і стоїть на тому ж місці під особливою охороною поруч зі сховищем скарбниці, оскільки в ньому не знайшлося місця для зберігання цих злитків. Проте цар Соломон був ще заможнішим, так що міг би запросити Низама з Хайдарабада на роботу дворецьким.

Можливо, ви думаєте, що станете щасливі, якщо матимете достатньо грошей, аби купити все, чого тільки душа забажає? Три тисячі років тому одна досить відома на той час людина думала так само. Тому вона вирішила зібрати таке багатство, якого ні в кого ще не було. Соломон – а мова йде саме про нього – став настільки багатим, що про нього сказано в Божому Слові: *«І Соломон наскладав в Єрусалимі срібла, як каміння»* (1 Цар. 10:27).

ЧИ ПРИНОСИТЬ БАГАТСТВО ЩАСТЯ?

Після завершення будівництва єрусалимського храму (за сучасним курсом вартості золота його можна оцінити в понад 50 млрд доларів) Соломон лише з цієї причини став вважатися в 15 разів заможнішим за самого лідійського царя Креза, про багатство якого ходять легенди й донині.

Якби багатство насправді могло принести щастя, то Соломон був би найщасливішою людиною на землі. Запитавши його самого: «Чи при-

несло багатство тобі щастя?», ми почули б у відповідь: *«Хто надію кладе на багатство своє, той впаде... Не pomoже багатство в день гніву»* (Прий. 11:28, 4).

ЩАСТЯ – В МУДРОСТІ ТА ЗНАННЯХ?

У пошуках свого щастя Соломон використовував мудрість і знання. *«І поклав я на серце своє, щоб шукати й досліджувати мудрість все, що робилось під небом»*. Потім, вигукуючи, він продовжує: *«Я бачив усі справи, що чинились під сонцем»* (Екл. 1:13, 14). *«І він проказав три тисячі приказок, а пісень його було – тисяча й п'ять»* (1 Цар. 5:12). Якби мудрий Соломон жив у наші дні, ми б назвали його «ходячою енциклопедією». До нього б з усіх усюд стікався простий народ, а вчені юрилися б навколо нього, бажаючи дізнатися щось нове. *«І збільшилася Соломонова мудрість над мудрість усіх синів сходу та над усю мудрість Єгипту. І він був мудріший від усякого чоловіка... А ім'я його було славне серед усіх людей навколо»* (Екл. 1:10, 11).

Соломоне, чи принесли тобі щастя твоя неперевершена мудрість і глибокі знання? Ми чуємо його щирі відповідь: *«Бо при многості мудрости множиться й клопіт, хто ж пізнання побільшує, той побільшує й біль!»*. І далі він підсумовує: *«Усе це – марнота та ловлення вітру!»* (Екл. 1:18, 14).

Хоч мудрість і знання, безсумнівно, є однією зі складових щастя людини, проте вдало зауважено, що неможливо знайти досконале щастя, ●

ТОЧКА ЗОРУ

покладаючись тільки на два цих чинники.

МОЖЛИВО, ЩАСТЯ – В РОЗВАГАХ?

Як і багато хто з нас, Соломон у пошуках життєвих задоволень вдавався до розваг. *«Назбирав я собі також срібла та золота, і скарбів царів та провінцій, завів я собі співаків та співачок, і всякі приємності людських синів, жінок – наложниць... Задумав я в серці своєму вином оживляти своє тіло, і провадити мудрістю серце своє, і що буду держатись глупоти, аж поки побачу, що ж добре для людських синів, що робили б під небом за короткого часу свого життя»* (Екл. 2:8, 3).

Царю Соломоне, чи принесли тобі щастя застілля з вином і безрозсудні розваги твого «золотого віку»? Мудрий Соломон без вагання

відповідає: *«Вино – то насмішник, напій глумливо п'яний – галасун, і кожен, хто блудить у ньому, немудрий»* (Прип. 20:1). *«В кого "ой", в кого "ай", в кого сварки, в кого клопіт, в кого рани даремні, в кого очі червоні? У тих, хто запізнюється над вином, у тих, хто приходить попробувати вина змішаного»* (Прип. 23:29, 30).

ЯК ШУКАЛИ ЩАСТЯ ВІДОМІ ЛЮДИ?

Відомі люди всіх віків і епох шукали щастя, але натомість багато з них знаходили лише духовну порожнечу.

Лорд Байрон жив життям розваг. Але в результаті він написав: «Скорбота з'їдає мене, немає мені щастя, бо я розділив свою долю із земляним черв'яком».

Вольтер, найвідоміший запеклий атеїст, не зміг знайти щастя, живучи

«Добрий розум
приносить приємність,
а дорога зрадливих –
пагуба для них».

(Прип. 13:15)

Соломон узагальнив різні філософії щастя, сказавши, що всі вони зводяться до одного:

«Без пророчих видінь люд розбещений, коли ж стереже він Закона – блаженний».

(Прип. 29:18)

в цілковитій зневірі. Він сказав: «Як шкода, що я народився на світ».

Перебуваючи в апогеї своєї військової слави, Олександр Македонський розчулився, зрозумівши, що не існує більше інших народів, яких він міг би завоювати. Не здобувши перемоги над самим собою, прославлений, але нерозсудливий молодий монарх передчасно відійшов у вічність, зовсім не підготувавшись до зустрічі з Богом.

ТОЖ ЧИ МОЖНА ЗНАЙТИ ЩАСТЯ?

Можливо, людина повинна змиритися з неминучістю невдачі в пошуках свого щастя? Чи знайшов мудрий цар Соломон розгадку Божої обітниці у своєму житті? Так, він її знайшов!

На схилі життя, після багатьох років марного пошуку щастя, мудрий цар одного разу написав оповідь, яка стала настановою і керівництвом для тих, хто опинився у великій небезпеці. Соломон узагальнив різні філософські концепції щастя, сказавши, що всі вони зводяться до одного: *«Без пророчих видінь люд розбещений, коли ж стереже він Закона – блаженний»* (Прип. 29:18).

Соломон знав, що одного разу його життя постане у світлі Десяти Заповідей Божого Закону (Екл. 12:13, 14). Мудрецю також добре було відомо: щоб людина була посправжньому щасливою та твердо переконаною в успадкуванні майбутнього вічного життя, їй необхідна впевненість у прощенні гріхів. Від неї ►

ТОЧКА ЗОРУ

вимагалось виконання важливої умови – почати жити в гармонії з волею Божою й не приховувати у своєму серці образ ні на Бога, ні на людей. Лише живучи за прикладом досконалого життя Христа, Котрий виконував заповіді, люди можуть мати запевнення в здійсненні обітниці (див. 1 Івана 2:6).

ГРІХ НЕ ВЕДЕ ДО ЩАСТЯ

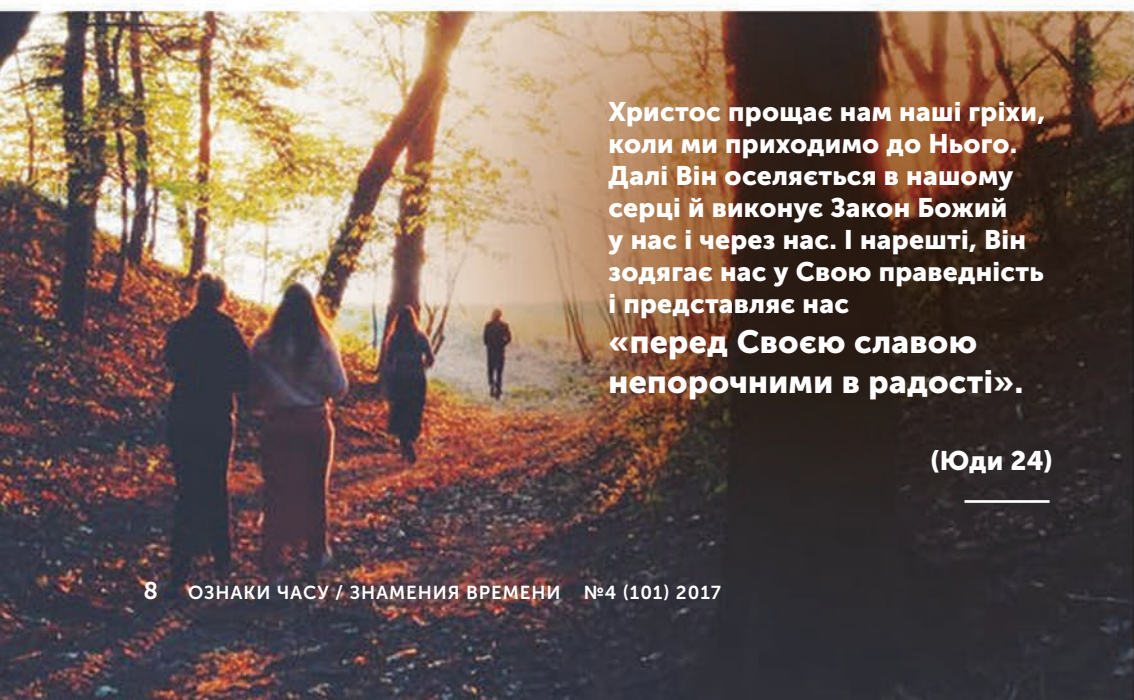
Гріх, тобто порушення Божих Заповідей (1 Івана 3:4), спричиняє душевні страждання, але він ніколи й за жодних обставин не принесе людям щастя. Соломон знову свідчить: *«Добрый розум приносить приємність, а дорога зрадливих – пагуба для них»* (Прип. 13:15). Зовсім не легко жити з постійним відчуттям провини. Гріх не може злитися воедино зі щастям, так само як і олія не може змішатися з водою.

Якось один юнак, працюючи в одному з поштових відділень, привласнив собі 17 тисяч доларів. Після того як його заарештували й засудили, він заявив, що його покарання почалося зовсім не тоді, коли він почув вирок про довгий термін ув'язнення. Воно почалося ще з того моменту, коли він узяв гроші!

Цар Соломон був наймудрішим з усіх людей, які будь-коли жили на землі. Він цілком розумів істинність слів: «Без про- рочих видінь люд розбещений, коли ж стереже він Закона – блаженний». Ісус стверджує, що життя, сповнене цілковитої покорі Богові, принесе таке щастя й радість, яких *«ніхто не забере від вас»* (Івана 16:22).

ЧИ ХОЧЕТЕ ВИ СПРАВЖНЬОГО ЩАСТЯ?

Один відомий професор коледжу повернувся додому після тривалої

Христос прощає нам наші гріхи, коли ми приходимо до Нього. Далі Він оселяється в нашому серці й виконує Закон Божий у нас і через нас. І нарешті, Він зодягає нас у Свою праведність і представляє нас «перед Своєю славою непорочними в радості».

(Юди 24)

поїздки за кордон. Під час своєї подорожі він відвідав чимало вищих навчальних закладів Європи, де брав інтерв'ю в провідних викладачів і спілкувався з державними діячами різних країн. Після однієї з таких поїздок якось до нього прийшов кореспондент зі студентської газети його коледжу, щоб взяти інтерв'ю в нього самого. Професор запросив юнака до бібліотеки.

«Професоре, – почав студент, – ви пройшли великі відстані, розмовляли з відомими людьми, ретельно дослідили тисячі книг у своїй бібліотеці. Скажіть мені, що з усього цього здалося вам найважливішим і справило на вас особливе враження?»

Будучи християнином, професор поклав руку на плече юнака і, дивлячись йому в очі, відповів: «Мій друже, подолавши відстань у кілька тисяч кілометрів, поговоривши з багатьма відомими людьми, прочитавши тисячі наукових праць, я дійшов двох вкрай важливих висновків: перший полягає в тому, що я – великий грішник, а другий – у тому, що Ісус Христос – мій великий Спаситель!».

Понад усе сьогодні нам необхідно зрозуміти всю щирість мудрої відповіді викладача-християнина. По-перше, ми повинні усвідомити свій реальний стан перед Богом і зрозуміти, що, залишаючись у такому невідродженому, гріховному становищі, ми втрачимо будь-яку надію на спасіння. Далі нам слід спрямувати свій духовний погляд до неба і, дивлячись на Сина Божого, Котрий помер за нас на

Голгофському хресті, вірою прийняти обіцяне Ним спасіння.

ХРИСТОС У НАС – ЦЕ РАДІСТЬ

Кожен, хто приходить до Христа, починає дотримуватись всіх заповідей з Його допомогою. *«Тож нема тепер жодного осуду тим, хто ходить у Христі Ісусі не за тілом, а за Духом»* (Римл. 8:1). Якраз це й означає бути спасенним по благодаті. Христос прощає нам наші гріхи, коли ми приходимо до Нього. Далі Він оселяється в нашому серці й виконує Закон Божий у нас і через нас. І нарешті, Він зодягає нас у Свою праведність і представляє нас *«перед Своєю славою непорочними в радісті»* (Юди 24).

Чому б нам не запросити Спасителя увійти в наше серце просто зараз? Дозвольте Йому очистити вас Своєю кров'ю від вашого минулого гріховного життя! Дозвольте Йому увійти і Своєю присутністю у вашому серці допомогти вам здобути перемогу над кожною згубною рисою характеру й привести ваше життя у відповідність до Божої волі, як це виражено в Його вічному Законі – Десяти Заповідях.

Стоячи біля «дверей» вашого серця, Ісус очікує від вас саме цього кроку. Впустіть Його, щоб Він міг жити всередині вас. Він з нетерпінням бажає увійти саме зараз, але чекає, коли ви відчините «двері» та впустите Його!

 Роберт Пірсон

ИСКУССТВО ПРОСИТЬ ПРОЩЕНИЯ

Часто мы говорим о том, как прощать людей, которые причинили нам боль. Но как насчет ситуаций, когда мы виноваты перед другим человеком и должны попросить у него прощения? Знаем ли мы, как правильно это делать?

Если мы провинились в чем-то перед другим человеком и хотим примириться с ним, нам необходимо попросить прощения таким образом, чтобы свободу от чувства вины получил и тот, кого мы обидели, и мы сами. Какой бы тяжелой ни была обида, причиненная вами другому человеку, вы все еще живы и имеете возможность искренно раскаяться в вашем проступке.

Для многих людей попросить прощения очень сложно. Чаще всего это происходит из-за гордости. Такие люди привыкли превозносить себя над другими, в результате чего их отношения с окружающими портятся. Намного легче извиниться, если вы не считаете

это проявлением слабости, но относитесь к этому как к восстановлению отношений.

КАК ЖЕ ПРАВИЛЬНО ПРОСИТЬ ПРОЩЕНИЯ?

Когда вы чувствуете вину и желаете примириться с тем, кому причинили боль, попросите прощения, но сделайте это правильно. Иногда вам приходится извиняться сразу же после инцидента. Но бывают случаи, когда у вас есть время поразмышлять о произошедшем и разобраться, в чем именно вы неправы. Будет полезно заранее записать на листе бумаги слова, которые вы собираетесь сказать в извинении. Это поможет вам собраться с мыслями и успокоиться. Если у вас не получается извиниться в устной форме, вы можете сделать это в письменной.

Далее приведены четыре шага, которые помогут вам научиться просить прощения правильно. Вы можете использовать нижеприведенные выражения или похожие.

ЧЕТЫРЕ ШАГА

«Как правильно просить прощения?»

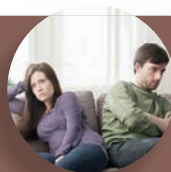
1

«Я хочу попросить у тебя прощение за...».

Когда вы извиняетесь перед другим человеком, не акцентируйте внимание на себе. Не говорите о том, как вам плохо и какие чувства испытываете вы. Но скажите о том, как сильно вы сожалеете, что причинили боль вашему собеседнику.

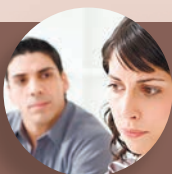
2

«Я проявил... (мятежный дух, гордость, эгоизм, дух осуждения)».

Обратите внимание не на само действие, а на дух, который вы проявили. Дух более оскорбителен, чем само действие.

3

«Я знаю, как сильно это обидело вас».

Чтобы произнести эти слова искренно, поставьте себя на место человека, которого вы обидели. Представьте, что к вам отнеслись так же плохо, как к нему.

4

«Для меня очень важно, чтобы вы меня простили. Я был не прав и прошу у вас прощения».

Это свидетельствует о том, что вы желаете, чтобы облегчение получили как оскорбленный вами человек (чтобы чувства горечи и оскорбления покинули его), так и вы. Признавая, что вы были не правы, вы таким образом располагаете человека к себе, и ему будет легче простить вас.

ЩО ТАКЕ ЧАС?

Відповісти на це запитання не так вже й просто, як здається, чи не так? Ми інтуїтивно розуміємо, що таке час, але практично не можемо дати йому визначення. Одне з коротких тлумачень звучить так: «Час – це те, що відраховує годинник». Воно точне, але все ж таки неповне. Єдине, що ми можемо з упевненістю сказати: нам даний певний відрізок часу, і все, що ми робимо в нашому житті, відбувається в його межах.

Алан Лейкен сказав: «Час дорівнює життю. Отже, витратити ваш час – означає витратити ваше життя. Якщо ви керуєте своїм часом, ви керуєте своїм життям». Ця цитата має величезне значення з християнської точки зору, адже ми покликані бути управителями ресурсів, подарованих нам Богом, включаючи час.

УПРАВИТЕЛЬ ЧАСУ?

Аби бути успішним управителем Божих ресурсів, необхідно навчитися не лише розпоряджатися фінансами, даними нам Богом, а й керувати часом. Зрештою, щоб відкрити власну справу, потрібно витратити час на здобуття освіти. Щоб заробити гроші, зібрати ресурси й отримати винагороду, теж необхідний час. Для виконання Божої роботи – євангелізації, служіння в Церкві – також потрібен час. Утім, коли ми чуємо заклик послужити Богові в якомусь різновиді служіння, часто однією з найпоширеніших відмовок є вислів: «У мене немає достатньо часу для служіння!» Це така поважна причина? Невже не в усіх із нас є 24 години на добу? Як ми можемо мудро керувати своїм часом: служити Богові й водночас досягати власних життєвих цілей?

ПРАВИЛЬНО РОЗСТАВЛЯЮЧИ СВОЇ ПРІОРИТЕТИ

Один з найяскравіших біблійних уривків, що освітлюють питання

про час, записаний в Екл. 3: «Для всього свій час, і година своя кожній справі під небом». Далі йде перелік цих «справ». Ключ до правильного управління часом – розпізнати, коли ці моменти та справи повинні мати місце в нашому житті, і діяти відповідно – без страху й з упевненістю. Якщо ми цілком підкоряємося Богові й здатні розрізнати Його волю в цих моментах і можливостях, тоді ми на правильному шляху. Ми досягнемо належного балансу в управлінні часом, який виділяємо на служіння Богові та на особистий розвиток і реалізацію своїх можливостей. Бажаючи поліпшити навички управління часом, ми маємо пам'ятати про такі чотири моменти:

Ми виділяємо час на те, що для нас важливо.

Раціональна людина завжди прагне виділяти час на те, що вважає важливим і актуальним відповідно до її інтересів. Це питання пріоритетів і цінностей людини. Тут постає запитання: «У чому мої інтереси й чи правильні вони?». Можливо, ми кажемо, що в нас немає достатньо часу, тому що наші інтереси поглинають весь наш час, призначений для служіння Богові? Це може бути спорт, громадські заходи, робота, кар'єра, телевізійні програми та відеоігри. Що б це не було, невже для нас це важливіше, ніж Бог? Де серце наше, там і наші пріоритети. ▶

2 Нам слід визначити, де пролягають межі наших можливостей, і послідовно виконувати свої завдання.

Багато людей відчують сильну антипатію до слова «ні». Вони охоче (або неохоче) погоджуються на все, що їх просять зробити: або тому що справді вірять, що з усім можуть впоратися, або тому що просто бояться образити іншого та виглядати грубими, сказавши: «Ні». Зрештою, вони роблять більше, ніж можуть зробити, згинаються під гнітом завдань, більшість із яких (якщо не всі) взагалі не завершують або ж виконують неякісно.

Досвідчений управитель часу знатиме не лише те, які завдання важливі й вимагають часу, але й скільки завдань він зможе виконати. Мойсей був одним з біблійних лідерів, якому потрібна була допомога в цьому питанні. Його тесть Їтро відвідав його (див. Вих. 18). Він побачив, що Мойсей судить з ранку до вечора весь ізраїльський народ, та вказав йому на те, що це призведе до виснаження, а народ знесиліє від довгого очікування. Їтро запропонував йому передати свої повноваження іншим, щоб було більше часу для вирішення важливіших завдань. Багатьом з нас необхідно дослухатися до поради Їтро в управлінні часом і навчитися говорити «ні» на деякі прохання про допомогу, а також делегувати окремі свої обов'язки.

3 Нам слід визначати черговість виконання завдань, за які ми беремося.

Уявіть, що зараз восьма година ранку. На порядку денному – такі завдання: сходити за покупками та підготуватися до іспиту, призначеного на наступний день. Обидві справи важливі, їх необхідно виконати сьогодні, і в мене достатньо для цього часу. Однак я обираю витратити 8 годин на покупки й лише 30 хвилин на навчання. Чи буде це правильним рішенням? Часто люди неправильно

Усвідомлюючи, наскільки цінними є ми для Бога, ми цінуватимемо час, який Він дарував нам. Це спонукатиме нас правильно розпоряджатися ним, знаходячи час для Бога. Як бачите, це знову питання наших цінностей та пріоритетів.

розподіляють час, плутаючись у пріоритетах. Вони витрачають занадто багато часу на незначні речі. Наприклад, 15 хвилин на читання Біблії, але три години на комп'ютерні ігри; 30 хвилин на поклоніння Богові, але дві години на перегляд улюбленої телепередачі; 10 секунд на дзвінок додому, але увесь вечір на політичні дебати з друзями; 6 годин сну в день поклоніння Богові замість відвідування церкви.

Містер Скотт Пек якось сказав: «Той, хто не цінує

себе, не може цінувати свій час. А якщо ти не цінуєш свій час, то не зможеш нічого вдіяти з ним». Тільки усвідомлюючи, наскільки цінною є кожна людина для Бога, ми цінуватимемо й час, який Він дарував нам. Це спонукатиме нас правильно розпоряджатися ним, знаходячи час для Бога. Як бачите, це знову питання наших цінностей та пріоритетів.

4

Бог поза часом, тому Його вимоги до нас – для нашої ж користі.

Час, який ми витрачаємо на служіння Богові, потрібен не Йому, адже Він існує поза нашим просторово-часовим середовищем. Цей час – нагорода для нас самих. Він приносить нам задоволення й наповнює життя змістом, спрямовуючи наш погляд до Приходу Христа та вічного життя. Коли ми усвідомлюємо, що тільки те, що ми робимо для Христа, існуватиме вічно, це спонукає нас намагатися мудро розпоряджатися часом.

Складно відповісти на запитання: «Що таке час?». Але принаймні ми точно знаємо, що час – це Божий дар нам, людям. Живучи цією миттю, тут і тепер, будемо прагнути з Божою допомогою бути мудрими управителями часу, який подарував нам Бог.

Джефрі Маршалл

Меня зовут Ник Вуйчич. Мне почти 35 лет. Я родился без рук и без ног, но не жалею. Я путешествую по миру, чтобы вдохновить миллионы людей. Я призываю всех вооружиться верой, надеждой, любовью, смелостью и преодолеть все препятствия, стоящие на пути исполнения мечтаний.

ЖИЗНЬ БЕЗ ГРАНИЦ

СЛОЖНЫЙ РЕБЕНОК

Недавно родители откровенно рассказали мне о своих страхах и кошмарах, которые мучили их после моего рождения. После родов мама боялась, что вообще не сможет смотреть на меня. Отец тоже не был уверен в моем счастливом и безоблачном будущем. Но родители решили сделать меня, своего физически неполноценного сына, максимально, насколько это возможно, «нормальным».

В детстве я был убежден, что я — прекрасный ребенок, столь же очаровательный и любимый, как все дети на Земле. Я не понимал, что отличаюсь от других, не сознавал, что в моей жизни будет много проблем. И это счастливое неведение было моим благословением.

На нашу долю выпадает столько испытаний, сколько мы в силах преодолеть. Поверьте мне, на каждую вашу сложность и проблему приходится гораздо больше благодати, чем вы можете себе представить.

ПОИСК СМЫСЛА

Долгое время я не верил в то, что смогу распоряжаться собственной судьбой и строить свою жизнь.

Мне непросто было понять, как я могу повлиять на этот мир и каким путем смогу идти. Я с детства был убежден в том, что в моем изуродованном теле нет ничего хорошего. Зато меня никогда не выгоняли из-за стола за то, что я не вымыл руки. Мне была

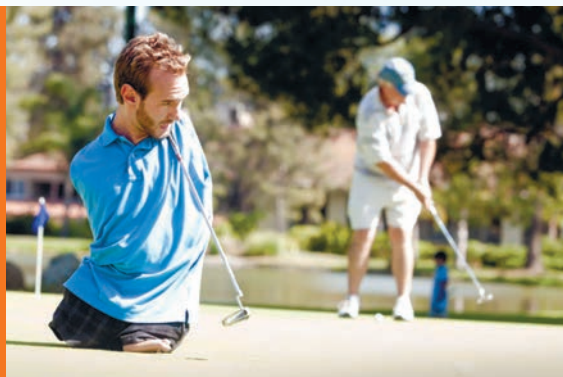
создал вас, чтобы любить и быть любимыми. А значит, вы не одиноки. Его любовь к вам бесконечна и бескорыстна. Он любит вас не за что-то... Он любит вас всегда – в минуты одиночества и отчаяния, напоминая себе об этом. Помните, что одиночество и отчаяние – это всего лишь чувства. Очень важно хранить любовь Господа в своем сердце, потому что иногда бывают моменты, когда чувствуешь себя несчастным.

« Признайте свою ответственность и начните действовать. Для начала поверьте в собственную значимость. Не следует ждать, пока окружающие это осознают. Не ищите чуда или “подвернувшейся возможности”».

незнакомая боль, которую чувствуют при ушибе пальца. Правда, подобные преимущества не особо утешали.

Мои родные и двоюродные братья и сестры не давали мне никакой возможности пожалеть самого себя. Никогда со мной не сюсюкали, принимали меня таким, каким я был. Их поддразнивания и проделки меня закаляли. Так они выражали свою любовь. Вместо горечи и тоски я научился веселью и юмору.

Чем старше я становился, тем лучше понимал, что подобная любовь – огромный дар. Даже если порой вы чувствуете себя одинокими, вы должны знать, что вы любимы. Поверьте, Бог

ВЕРА В СЕБЯ ВАЖНА

Долгое время я думал, что если бы мое тело было более «нормальным», то и жизнь была бы другой. Я не понимал, что мне не нужно быть «нормальным» – достаточно быть собой, быть сыном своего отца и исполнять промысел Божий. Основная проблема – не в моем теле, а в тех границах, которые я ставил для себя, не видя, какие возможности предоставляет мне жизнь.

Если вы не смогли стать тем, кем хотели, не достигли того, чего хотели, причина, скорее всего, не в обстоятельствах, а в вас самих. Признайте свою ответственность и начните ➤

ЛИЧНЫЙ ОПЫТ

действовать. Для начала поверьте в собственную значимость. Не следует ждать, пока окружающие это осознают. Не ищите чуда или «подвернувшейся возможности».

В детстве ночами я часто молился о том, чтобы Бог дал мне руки и ноги, засыпал в слезах, мечтая, проснувшись утром, обнаружить их у себя, не принимал себя таким, каков есть. Шел в школу, а там меня не принимали и окружающие.

Всем нам знакомы моменты сомнений и страхов. Всем без исключения. Это естественно. Это часть человеческой жизни. Подобные чувства опасны лишь для тех, кто позволяет негативным мыслям овладевать собой, вместо того чтобы бороться с ними.

Поверьте в то, что вы получили прекрасные дары – таланты, знания, любовь. Будьте готовы поделиться ими с окружающими. И вы начнете путь

«Жизнь – непростая штука. Но, преодолевая трудности, мы становимся сильнее и должны быть благодарны за открывающиеся перед нами новые возможности».

Мои проблемы были преимущественно физическими, но влияли на меня и на эмоциональном уровне. В детстве я пережил страшный период тяжелой депрессии. Однако, став подростком, к собственному удивлению и радости, я научился принимать самого себя, а потом заслужил принятие и со стороны других.

ПРЕОДОЛЕВАЯ ТРУДНОСТИ, МЫ СТАНОВИМСЯ СИЛЬНЕЕ

Все проходят периоды одиночества, отчужденности, нелюбви. У каждого из нас есть свои проблемы и страхи. Большинство детей боится, что их будут дразнить за слишком большой нос или слишком курчавые волосы. Взрослые боятся, что не смогут оплачивать счета или жить в соответствии с собственными ожиданиями.

к принятию самого себя, даже если ваши дары все еще не проявились. Как только вы начнете этот путь, окружающие заметят это и пойдут вместе с вами.

В жизни любого человека случаются тяжелые моменты. Он падает, и кажется, что подняться уже нет сил. Мне знакомо это чувство. Оно знакомо нам всем. Жизнь – непростая штука. Но, преодолевая трудности, мы становимся сильнее и должны быть благодарны за открывающиеся перед нами новые возможности. Важно то, какое влияние человек оказывает на окружающих и как он заканчивает свой путь.

Я люблю свою жизнь точно так же, как вашу. Перед нами – потрясающие возможности!

По материалам книги Ника Вуйчича
«Жизнь без границ»

Одиночество в СЕТИ

Социальные сети – это возможность общаться с друзьями по всему миру. У тебя наверняка много друзей в Фейсбуке и Вконтакте. Но всегда ли тебя удовлетворяет интернет-общение? Бывают ли моменты, когда при 300 друзьях тебе некому написать? Многие из нас иногда испытывают одиночество в сети. Как этого избежать? На эти и другие вопросы отвечает **Евгений Алахин**, лидер молодежного служения Церкви адвентистов седьмого дня в Украине.

– Почему молодые люди испытывают одиночество, имея так много друзей в социальных сетях?

– Сегодня в социальных сетях можно иметь столько друзей, сколько ты сам этого захочешь. Можно «накрутить» свой рейтинг и гордиться тем, как много у тебя друзей, а в действительности оставаться одиноким.

Одиночество – это эмоциональное состояние человека, а эмоции по-настоящему можно передать только живую. Это чувства, взгляд, прикосновение, которых нет в виртуальной реальности. Смайлы, конечно, могут помочь, чтобы тебя правильно поняли, но они не создают отношения. Социальная сеть – хороший способ поддерживать отношения, которые появились без нее. Но невозможно избавиться от одиночества тем способом, который не предназначен для этого. ➔

– Недостаточно хотеть, пытаться или существует мнение, что чем больше человек общается в соц-сетях, тем сложнее ему общаться с людьми лицом к лицу. Так ли это? И что лучше: интернет-общение или общение вживую?

– Сегодня социальные сети являются неотъемлемой частью нашей жизни, но настанет время, когда их заменит нечто другое. Все идет, все меняется. И если на смену соцсетям рано или поздно придет что-то другое, они не могут быть лучшими. Лучшее – это то, что было, есть и будет. И это – общение лицом к лицу.

Действительно, если человек очень долго общается только в сети и не имеет реального живого общения, то со временем ему будет все сложнее и сложнее поддерживать живой контакт с людьми. Общаясь в сети, ты не видишь человека, с которым общаешься, не видишь его глаз, жестов, эмоций, реакций и т. д. В сети у тебя есть время, чтобы дать искусственный ответ, обдумать его, облечь в красивые слова и формы. Если тебе не понравилась формулировка ответа, можно исправить его не один десяток раз. Поэтому длительное виртуальное общение без живого соприкосновения с людьми постепенно убивает искренность, естественность и красоту самого общения.

– Возможно ли построить глубокие дружеские отношения в сети? Или необходимо все же какое-то время общаться с человеком лицом к лицу?

– Глубоких отношений на расстоянии быть не может. Точнее, можно поддерживать те отношения, которые были построены ранее в реальности, и то – не очень продолжительное время. Для отношений важны эмоции, зрительный контакт и неподдельность реакций на те или иные слова и обстоятельства.

– Как правильно общаться в сети, чтобы приобретать таким образом близких друзей?

– Приобрести в сети друзей, которых никогда не видел вживую, можно, но таких людей, вообще, сложно назвать даже знакомыми. Строя взаимоотношения с такими людьми, главное – всегда оставаться самим собой. Часто соцсети используют для того, чтобы представить себя тем, кем ты хотел бы себя видеть, но не тем, кем ты являешься в действительности. И этот вымышленный образ – иллюзия, созданная человеком для поднятия своей самооценки. На таком уровне сложно построить даже поверхностные отношения. Поэтому будьте собой, будьте искренни и дружелюбны!

– Привет, где ты столько времени пропадал?

– В реальности.

– Какую пользу мне может принести интернет-общение?

– Такое общение помогает поддерживать связь с теми, с кем ты давно знаком, а также дает возможность в любое время обратиться за помощью или советом к другу или знакомому. Самый большой плюс заключается в том, что соцсети обеспечивают и ускоряют процесс коммуникации **НА РАССТОЯНИИ**.

– Может ли общение с Богом решить проблему одиночества?

– Общение с Богом – это понятие очень обширное, и ответ на ваш вопрос зависит от того, что мы вкладываем в это понятие. В Библии описано множество способов, которые Бог использовал ранее для общения с людьми: сны, видения, ангелов и т. д.

Сегодня основным СПОСОБОМ общения с нами Бог избрал Священное Писание. Через него мы слышим, что Бог говорит нам, а наша молитва – это наше обращение к Богу. Даже не видя Господа, но чувствуя Его присутствие, мы не будем ощущать себя одинокими. Но есть еще кое-что важное. Иногда Бог использует других людей, чтобы что-то сказать нам, к чему-то призвать и поддержать в трудное время. Именно Господь, действующий через видимого человека, помогает нам увидеть невидимого Бога.

– Как можно делиться своей верой в Бога в соцсетях? Могут ли соцсети помочь христианину приобретать друзей для Бога?

– Конечно, соцсети – это большая возможность рассказывать другим о том, чем ты живешь. Если ты живешь Иисусом, то твоя страница будет отражать твои принципы и ценности. Наши посты, репосты, музыка и т. д. – все это говорит о том, чем мы живем. Если мы наполняем свою страницу контентом, который свидетельствует о нашей вере, это будет нашей лучшей проповедью. И если у нас есть в «дру-

зьях» друзья, которые не знают об Иисусе, то, видя обновления в нашей ленте, они будут узнавать, во что мы верим. Рано или поздно их это обязательно заинтересует, они захотят узнать больше о нашей вере и вспомнят, к кому можно обратиться с вопросами.

– Есть ли у вас интересный опыт, связанный с решением проблемы одиночества в сети? Можете поделиться им с читателями?

– Есть опыт моего друга, который принял решение ограничить время своего пребывания в соцсетях. Он решил посещать страницы соцсетей не больше двух раз в день и только ограниченное время. Мой друг был удивлен тому, как много появилось у него свободного времени. Общаясь больше вживую с друзьями, он заметил, что его эмоциональное самочувствие значительно улучшилось.

– Дайте три совета, что делать, если тебе скучно жить, а общение в соцсетях не помогает избавиться от скуки и одиночества.

– Во-первых, определи суть проблемы. Возможно, это то, на что ты долгое время не можешь решиться, но давно хочешь осуществить. Решение этой проблемы обязательно должно привести к позитивным изменениям в твоей жизни. Четко определи свою проблему.

Во-вторых, придумай способ ее решения. Поразмышлай, что тебе необходимо для решения этой проблемы. Ты можешь попросить своих друзей, чтобы они помогли тебе. Продумай, как ты сможешь изменить данную ситуацию.

В-третьих, действуй. Приложи максимум усилий, чтобы решить проблему. Привнеси положительные изменения в свою жизнь.

– Что бы вы пожелали молодежи, которая много времени проводит в соцсетях?

– Проводите время в соцсетях с духовной пользой для себя и для славы Бога! Но в то же время выходите из дома и общайтесь вживую, стройте отношения, чувствуйте поддержку друзей. Поверьте, ничто не заменит **ЖИВОЕ ОБЩЕНИЕ.**

Коли Бог МОВЧИТЬ

У кожного з нас у житті бували моменти, коли здавалося, що Бог мовчить. Ми молилися, шукали Божого керівництва й хотіли пізнати Його волю, але у відповідь отримували тільки Його мовчання. У такі періоди в нас мимоволі постає запитання: де ж Бог? Де Він, коли ми найбільше Його потребуємо? Чому ми не чуємо Його голосу? Чому Він здається таким мовчазним, тоді як ми відчуваємо себе такими самотніми? Відповіді на ці запитання спробуємо знайти в Біблії.

1

Згадайте, як на схилі літ Даниїл зіткнувся з мовчанням Бога. Як довго йому довелося молитися, щоб отримати відповідь? Прочитайте Дан. 10:2-12.

Даниїл постився і молився впродовж трьох тижнів. Він був здивований, коли не отримав чіткої відповіді на свої молитви. Після тритижневого мовчання небесний посланник пояснив, що

молитви Даниїла були почуті «від першого дня». Він не міг бачити тієї великої боротьби, коли добрі ангели боролися зі злими, щоб він отримав відповідь на свої молитви. Ми так само не бачимо тієї невидимої великої боротьби, яка точиться за кожного з нас, але Бог і сьогодні працює над тим, щоб ми отримали відповіді на свої молитви.

2

Що змінилося в ставленні апостола Павла до Бога, коли він не отримав на свою молитву про зцілення такої відповіді, якої очікував?

Прочитайте 2 Кор. 12:7-10. Апостол Павло навчився довіряти Богові в усіх випробуваннях. Він покладався на обітницю Христа: «Досить тобі Моєї благодаті» (вірш 9) – і вірив, що в його слабкості Христос зробить його сильним.

3

Де Бог, коли ми не можемо почути Його голосу і Він здається таким мовчазним?

Прочитайте Євр. 13:5; Матв. 28:20; Повт. 31:8 і Іс. 41:10. Бог сказав, що не залишить нас. Він завжди поруч із нами. Нам слід довіряти Йому та чекати на Його відповідь.

5

З якої ще причини може здаватися, що Бог мовчить?

Прочитайте Ісаї 55:8, 9. Наше знання обмежене; а Боже – абсолютне. Іноді ми просимо того, що не узгоджується з Божою волею для нашого життя або що може не послужити нам на благо. Бог утримує Свої відповіді не тому, що не любить нас, а навпаки, тому що любить.

6

Як тексти з Екл. 3:1, 11 допомагають нам зрозуміти Боже мовчання?

У Бога є Божественний розклад. Буває час, коли здається, що Він мовчить, проте відповіді на наші молитви обов'язково прийдуть, можливо, просто не відразу. Бог не лише знає, що нам потрібно, Він знає найкращий момент для того, щоб дати нам це.

7

Яка духовна чеснота найнеобхідніша, коли Бог мовчить?

Прочитайте 2 Кор. 5:7. Найважливіша й найсуттєвіша духовна чеснота – це віра. Навчившись довіряти Богові, ми усвідомимо, що навіть тоді, коли здається, що Він мовчить, насправді Він діє не зрозумілими для нас способами, щоб у нашому житті здійснилися Його найкращі наміри. Він любить нас і ніколи не заподіє нам шкоди. Приймаючи це вірою, ми можемо спочивати в Його любові й не журитися ні про що.

✎ Марк Фінлі

«Я сказав Господеві: Ти Бог мій, почуй же, о Господи, голос благання мого! Господи, Владико мій, сило мого спасіння, що в день бою покрив мою голову, не виконай, Господи, бажань безбожного, не здійсни його задуму!

(Пс. 139:7-9).

4

Які обітниця дає Бог, щоб запевнити нас у Своїй постійній турботі?

Прочитайте Пс. 23 і 139:7-14. Біблія запевняє нас, що немає такого місця, де б не був присутній Бог. Наш усядиущий, всеосяжний Бог постійно стежить за Своїми дітьми. Може здаватися, що Він мовчить, але Святе Письмо свідчить: «Бо очі Господа оглядають всю землю, щоб підтримати тих, чиє серце уповні віддане Йому» (2 Хронік 16:9).

→ ПУТЬ ЖИЗНИ

1

Наши мечты и представления о собственной жизни часто разбиваются о суровую реальность, как автомобиль, несущийся на большой скорости, разбивается о кирпичную стену. Ваша ситуация может быть уникальна, но отчаяние знакомо всем людям.

Безнадежность,
безысходность...

2

Как же сохранить надежду в таких ситуациях? Верьте в Бога, помните, что Он привел вас в этот мир не случайно. Посвятите свою жизнь исполнению замысла Божьего.

Если вы не доверитесь Богу, то потеряете надежду и придете в отчаяние.

3

Конечно, на жизненном пути будут трудности. Относитесь к ним спокойно: трудности закаляют характер. Учитесь благодарить и поднимайтесь выше над ними. Возможно, у вас есть прекрасная мечта, будьте готовы к тому, что у Бога может быть для вас другой план, отличающийся от того, который видели вам в мечтах.

Если вы не научитесь легко относиться к трудностям, ваша жизнь будет безрадостной.

4

Добиться своего можно разными способами. Не огорчайтесь, если ваш путь окажется не таким, как вы ожидали. Надежда — это катализатор. Она преодолевает, казалось бы, непреодолимые преграды. Продолжайте трудиться, не сдавайтесь! Надежда открывает возможности, о которых вы даже не задумывались. К вам потянутся люди, которые смогут вам помочь. Двери распахнутся. Путь прояснится.

Вы можете сдаться — и тогда ничего не добьетесь в жизни.

5

Позвольте Богу даровать вам надежду — и Он поможет вам прожить интересную и успешную жизнь с Ним.

А что выберете вы: жизнь, полную надежд и побед, или отчаяние и безысходность?

38 Приведены цитаты из книги Ника Вуйчича «Жизнь без границ»

ЭВОЛЮЦИЯ ГРЕХА

На телевизионном молодежном ток-шоу в программе о добрых интимных отношениях группа молодых людей категорически заявила:

– Во всем виноваты девушки! Это они провоцируют юношей на противозаконные действия.

– Вы посмотрите на их одежду! – горячо высказался один из них. – Только лишь своим внешним видом они воспаляют все наши естественные порывы! Если бы их наружность была более скромна, многих это удержало бы от греха.

Девушки парировали в ответ:

– Нет! Парни стремятся любыми способами удовлетворить свои естественные потребности! Ведь они думают об интимных отношениях, как утверждают сексологи, каждые 6 минут! Вот и добиваются своего от неопытных девчонок!

Источник искушения юноши усматривают в девушках, а девушки – в юношах. Практически во всякой проблеме можно найти крайнего, и если бы не этот некто, то все было бы совсем по-другому! «В этом есть нечто наследственное», не правда ли? Как это похоже на райское заявление наших прародителей: «Жена, которую Ты мне дал, она дала мне от дерева, и я ел... Змей обольстил меня, и я ела» (Быт. 3:12, 13). И, в конце концов, в ответе согрешившей пары усматривается намек на главного виновника: «Бог меня искушает» (Иак. 1:13).

Так кто же искушает: девушки, юноши, дьявол или Бог? Куда опускаются глубинные корни всякого греха? Где сосредоточен их первоисточник? Именно эти вопросы – в центре внимания данного исследования.

ТАКИЕ РАЗНЫЕ РЕАКЦИИ!

Как возражение приведенным выше доводам молодежи, позволю представить два библейских примера... Вот молодой еврейский раб – юноша идеального телосложения, пышущий здоровьем, «*красив станом и красив лицом*» (Быт. 39:6), «редкая красота которого, казалось, отражала внутреннюю гармонию ума и души». ² Привлекательность этого раба-«аполлона» не осталась незамеченной: «*И обратила взоры на Иосифа жена господина его*» (Быт. 39:7).

Вы можете себе представить, к каким ухищрениям и козням прибегала искусительница, чтобы привлечь внимание молодого юноши? В какие одежды она облакалась, какой походкой ходила, как многозначительны были ее взгляды и жесты? Однако все ее уловки не возымели действия. Тогда она пошла напролом: «*И сказала: спи со мною... Так она ежедневно говорила Иосифу*» (Быт. 39:7, 10). И что же этот бесправный раб? «*Но он отказался... не слушался ее, чтобы спать с нею и быть с нею*» (Быт. 39:8, 10). Когда все соблазнительные маневры безуспешно исчерпались, она, потеряв всякий стыд и женское достоинство, просто «*схватила его за одежду*» (Быт. 39:12)! А что же Иосиф? «*Но он... побежал и выбежал вон*» (там же).

А вот другой пример: уже не бесправный раб, но свободный молодой человек, не во дворце рабовладельца, а просто на улице... «*И вот – навстречу к нему женщина... Она схватила его*» (Прит. 7:10, 13). И что же? Он убежал подобно Иосифу? Нет! «Тотчас он пошел за нею, как вол идет на убой» (Прит. 7:22).

Какие схожие искушения и какие неожиданно разные реакции, обратно пропорциональные сложившимся ситуациям! Почему на одинаковые внешние раздражители такой разный отклик? Почему Иосиф устоял, а «неразумный юноша» («позбавлений розуму» – укр. перевод И. Огиенка) из книги Притчей пал? Почему бесправный, «презренный и беспомощный раб» ³ оказался свободным, а вольный молодой человек попал в наихудшее из всех видов рабства – рабство греха? Кто виноват: женщина, дьявол или Бог?

ГЛУБИННЫЕ КОРНИ ГРЕХА

Ответ на этот вопрос представлен в отрывке из Послания Иакова: «*В искушении никто не говори: "Бог меня искушает"; потому что Бог не искушается злом и Сам не искушает никого. Но каждый искушается, увлекаясь и обольщаясь собственною похотью; похоть же, зачав, рождает грех, а сделанный грех рождает смерть. Не обманывайтесь, братья мои возлюбленные: всякое даяние доброе и всякий дар совершенный нисходит свыше, от Отца светов, у Которого нет изменения и ни тени перемены*» (Иак. 1:13-17).

ТОЧКА ЗРЕНИЯ

Писание категорически отрицает причастность Бога к человеческим искушениям и грехам, заявляя, что Он «чуждый искушений зла» (буквальный перевод). От Него исходит исключительно всякое даяние доброе и всякий дар совершенный. То есть от Него нисходит свыше для каждого конкретного человека и для его конкретной ситуации только благо – все самое лучшее, самое подходящее, самое необходимое, самое совершенное и светлое, потому что Он – Отец и источник всякого рода света.

Библия свидетельствует предельно ясно: «Каждый искушается, увлекаясь и обольщаясь собственной похотью». Средоточие нравственного осквернения находится не извне, а внутри человека, здесь сокрыты глубокие корни, первоисточник всякого греха. «Горящий материал находится в нас, хотя пламя может раздуться внешними причинами»⁴.

Исследуемый отрывок из Послания Иакова изображает этапы развития греха – от мимолетного искушения до открытого беззакония. Процесс этой пагубной прогрессии сравнивается с внутриутробным развитием и последующим рождением ребенка: «*Похоть же, зачав, рождает грех, а сделанный грех рождает смерть*» (Иак. 1:15). Довольно необычная аллегория: зарождение греха, прогрессию его развития и очевидное появление на свет Великий Сердцеведец сравнивает с зачатием, развитием и рождением дитяти.

Избранный образ точен и меток: подобно тому как дитя вынашивается под самым сердцем матери, зло зарождается и вынашивается в самом сердце человека. Здесь сокрыты невидимые, микроскопические пуговки

греховных наклонностей и тенденций, унаследованные каждым землянином от самого рождения и развитые посредством собственной практики.

Сфера чувств – сердце – это «внутреннее святилище души», то есть «святая святых» храма человеческого естества... Как раз здесь – во «святой святых» святилища души – берет начало грех...

ИЗ «СВЯТАЯ СВЯТЫХ»

«Каждый искушается, увлекаясь и обольщаясь собственной похотью; похоть же, зачав, рождает грех» (Иак. 1:14, 15). Дважды использованное в Синодальном переводе слово похоть («плотское вождение» – согласно словарю В. Даля) – достаточно удачный перевод древнегреческого *эпитюмия*, что значит «желание», «вождение», «влечение», «страсть». Исследователь языков и культуры христианского Востока Д. Бумажнов в своем подстрочном переводе Послания Иакова предлагает именно слово «страсть». Страсть – это сильное, стойкое, длительное чувство, которое, пустив корни в сердце человека, захватывает и овладевает им полностью. Для страсти характерна сила и устойчивость чувства, что выражается в узкой направленности всех помыслов личности. Она сосредотачивает, поглощает и бросает все силы на что-то одно. Страсть может быть пагубной и даже роковой.⁵ Таким образом, грех берет начало в сфере человеческих чувств.

Библейская психология представляет естество человека образной картиной святилища, или храма: «Разве не знаете, что вы храм Божий?» (1 Кор. 3:16). «От вечности Божий замысел состоял в том, чтобы каждое сотворенное существо – от светлого святого серафима до человека – было храмом, обителью Творца».⁶ Согласно этой аналогии, сфера чувств – сердце – это «внутреннее святилище души», то есть «святая святых» храма человеческого

естества. И как это ни прискорбно, как раз здесь – во «святая святых» святилища души – берет начало грех...

Вам эта картина ничего не напоминает? Святая святых Небесного святилища, престол Всевышнего, осеняющий херувим, сын зари... Вот кто (и где!) оказался первым носителем первого зародыша греха. «Доколе не нашлось в тебе беззакония» (Иез. 28:15). Именно это существо превратилось из некогда совершенного сына зари в дьявола и сатану, названного в Писании искусителем – **пейрадзон** (см. Мф. 4:3; 1 Фес. 3:5).

С тех доисторических времен в каждом человеческом согрешении повторяется в миниатюре история падения Люцифера: в потаенных уголках души, во «святая святых»

чувств человека, вспыхивают греховные импульсы, преобразующиеся в последствия в открытое беззаконие.

ЗАЧАТИЕ ГРЕХА

Практически каждое дьявольское искушение нацелено именно на сферу человеческих чувств. Искушая, сатана апеллирует не к сознанию и не к разуму. Его греховные раздражители бередают пять органов чувств: зрение, слух, обоняние, осязание, вкус. «И увидела жена, что дерево хорошо для пищи [вкус] и что оно приятно для глаз [зрение]» (Быт. 3:6). Это было первое искушение на планете, однако «помните, что искушение еще не грех».⁷

Где же проходит грань, отделяющая искушение от греха? На какой стадии искушение преобразуется в беззаконие? Продолжение текста Быт. 3:6 подводит к правильному ответу: «И увидела жена, что дерево хорошо для пищи и что оно приятно для глаз и вожделенно [чувства]». Произошла вспышка в чувствах Евы! «Сердце [т. е. чувства]... следовало за глазами» (Иова 31:7). Для современных детей Евы эта вспышка означает следующее: «Зло, господствующее в мире, пробудит пороки, дремлющие в греховной человеческой природе».⁸ «Каждый... собственной страстью увлекаемый и приманиваемый» (Иак. 1:14, буквальный перевод). Но и это еще не грех!

Для зачатия греха должен произойти сознательный (на уровне интеллекта) позитивный отклик, согласие на внешний раздражитель. Окончание текста Быт. 3:6 подчеркивает именно участие разума, суждения: «Потому что дает знание». Это и есть рубеж между искушением и грехом. ➤

«Если допустить греху пробудить желания, то вскоре эти желания созреют до согласия, и тогда о похоти можно сказать, что она зачала. Грех реально уже существует, хотя только в зародыше».⁹ Это внутреннее сознательное одобрение, позитивный отклик, согласие на искушение Писание представляет как стадию зачатия греха. Несомненно, это уже грех, как и зачавшийся эмбрион человека – это уже человек.

А теперь позвольте изобразить современный вариант первой райской прогрессии греха. Представьте себе юношу, студента университета, который заходит в Интернет в поисках учебного материала. Неожиданно на экране его ноутбука появляется реклама аморального сайта. Происходит мгновенная вспышка импульса: искушение, завлечение, приманивание... Но это еще не грех. То, что произойдет дальше, решит, «оплодотворится» ли эта похоть или нет. Поскольку дальше стоит судьбоносный вопрос: кликнуть или не кликнуть? Вопрос осознанный. Иосиф моментально отказался поддаваться искушению, юноша же из седьмой главы книги Притчей дал волю своей страсти.

На стадии первой вспышки греховного импульса должно произойти сознательное подавление. Если искушение не отвергается разумом, происходит зачатие греха. Далее греховный зародыш начинает разрастаться, захватывая другие сферы храма души: воображение рисует определенные картины, восприятие и суждение меняется, искажается и затмевается. Это стадия «возбуждения... зародыша к возрастанью» (Иова 38:27). И хотя весь этот процесс невидим, так как происходит исключительно на нрав-

ственном уровне, тем не менее это подотчетный грех. «Остановите грех в самом начале его развития, в противном случае всякое зло, которое он совершит, будет вменено вам в вину».¹⁰

Таким образом, грань, отделяющая чувства от разума, – это грань, отделяющая искушение от греха и превращающая птиц, летающих над головой, в пернатых, гнездящихся на голове (в соответствии с иллюстрацией Мартина Лютера).

РОЖДЕНИЕ ГРЕХА

На одной из молодежных встреч я получила записку следующего содержания: «Скажите, пожалуйста: петтинг (любовные ласки, возбуждающие эrogenные зоны) – это грех или нет? Ведь девушка сохранила свою невинность. Как близко можно подойти к “пропасти” и при этом остаться чистым?»

У каждого свое понятие добрачной чистоты. Некоторые молодые люди считают грехом поцелуи и объятия, иные – даже похотливые взгляды. Вот как Священное Писание определяет грех: *«Всякий смотрящий на женщину с пожеланием ее, уже совершил прелюбодеяние с ней в сердце своем»* (Мф. 5:28, буквальный перевод). То есть похотливый взгляд – это уже рожденный грех! Грех на физиологическом уровне: глаза смотрят не на то.

Как безнадежно не дотягивают до реальной Божьей планки те, кто называет грехом уже поцелуи и объятия! А что же сказать о петтинге? Это уже «годовалое дитя» на руках, которое отмечает и наблюдает вся Вселенная! «Прежде чем христианин совершит открытый грех, в сердце долго, скрыто от всех протекает подготовительный процесс. Когда человек впадает в тяжкий грех в момент искушения, он всего

На стадии первой вспышки греховного импульса должно произойти сознательное подавление. Если искушение не отвергается разумом, происходит зачатие греха.

лишь обнаруживает и делает явным то зло, которое до поры до времени скрывалось от глаз в глубине его души... До того как злое желание воплотилось в реальный проступок, закон был уже нарушен в мыслях».¹¹

Таким образом, между желанием и проступком расположены мысли. На этом этапе и совершается беззаконие. Поэтому картина эволюции греха такова:

ЖЕЛАНИЕ → МЫСЛИ → ПРОСТУПОК

ИЛИ:

ЧУВСТВА → РАЗУМ → ДЕЙСТВИЕ

(Красная стрелка – это рубеж перехода искушения в подотчетный грех).

Так кто же несет за него ответственность: дьявол, девушки, юноши? Исключительно сам человек!

Несомненно, Бог не сбрасывает со счетов искусителя: как дьявола, так и искушающего человека (сказано: «Лучше было бы этому человеку не родиться»). Однако грешить или нет – личное решение каждого.

Мы восхищаемся Иосифом: какая стойкость, какая нравственная сила, какая победа! И это объяснимо: юноша, окруженный любовью богобоязненных родителей, получил прекрасное религиозное воспитание. «С детства он был научен любить и бояться Господа».¹²

А что же делать неразумному юноше из седьмой главы книги Притчей, который в ответ на искушение, «как вол идет на убой» (Прит. 7:22)? Что делать тому, у кого отсутствовало не просто религиозное, но вообще какое бы то ни было воспитание? Что делать тому, кто не просто кликал по аморальным сайтам, а давно уже там обитает; у кого не просто птицы свили гнездо на голове, но там уже удобно устроился целый выводок птенцов?.. Что ему делать? Стать не просто победителем, а более чем победителем! Читайте об этом в следующей публикации.

Продолжение следует

1. Мэтью Генри. Толкование на книги Нового Завета, т. 5, с. 12.

2. Уайт Э. Патриархи и пророки, с. 209.

3. Там же, с. 213.

4. Мэтью Генри. Толкование на книги Нового Завета, т. 5, с. 12.

5. См. Рубинштейн С. Психология эмоций, с. 160, 161.

6. Уайт Э. Желание веков, с. 23. См. Свидетельства для церкви, т. 5, с. 547; т. 6, с. 295.

7. Уайт Э. Разум, характер, личность, с. 803.

8. Там же, с. 228.

9. Мэтью Генри. Толкование на книги Нового Завета, т. 5, с. 12.

10. Там же.

11. Уайт Э. Разум, характер, личность, с. 336, 657, 658.

12. Уайт Э. Патриархи и пророки, с. 213.

ВЫЗЫВАЕТ ЛИ САХАР БЫСТРЫЙ ПРИТОК ЭНЕРГИИ?

Рафинированный концентрированный сахар быстро поступает в кровоток. В результате поднимается его уровень в крови и наступает всплеск энергии. Но этот всплеск временный, поскольку он приводит в действие инсулин, который, в свою очередь, снижает уровень сахара в крови. Из-за отсутствия смягчающего эффекта клетчатки иногда это происходит слишком быстро.

Признаки снижения уровня сахара в крови часто напоминают симптомы гипогликемии: появляется ощущение слабости, голода, усталости и разочарования. Обычная реакция в таком случае – потянуться за еще одной сладкой закуской, потом за еще одной, что приведет к непрерывному жеванию в течение целого дня.

Какова альтернатива? Съешьте яблоко, банан или миску коричневого риса. Клетчатка из этих продуктов замедляет процесс впитывания сахара в кровоток. Это поможет избежать резких скачков уровня сахара в крови. Ваша энергия стабилизируется – и вы будете удовлетворены.

Эв Ханс Диель,
магистр общественного
здравоохранения

Эйлин Ладингтон,
доктор медицины

ОТВЕРЖЕННЫЙ РЕБЕНОК

Возможно, ваш ребенок страдает оттого, что его отвергают школьные друзья или сверстники, живущие по соседству. Почти каждый день вам приходится выслушивать слезные жалобы типа: «Я им не нравлюсь». Как решать подобную проблему?

Часто родители говорят ребенку, что он не должен так думать, или журят его за подобные эмоции. Избегайте этой ошибки. Поощряйте ребенка делиться своими переживаниями с вами. Слушая его, вы сможете определить главную причину его неприятностей. Тогда вам легче будет найти решение, которое поможет вашему ребенку развить необходимые навыки и добиться признания у своих сверстников. Ведь именно к этому он так отчаянно стремится.

Задумайтесь над вопросами:

- **Нуждается ли ваш ребенок в каких-то качествах или навыках, из-за отсутствия которых его отвергают другие дети?**
- **Есть ли в нем нечто такое, что вызывает развитие негативных эмоций?**
- **Быть может, ваш ребенок излишне чувствителен?**

Научите своего ребенка умению дружить с другими детьми. Вы можете пригласить его сверстника провести какое-то время в вашей семье или поехать с вами на пикник. Это будет способствовать развитию настоящей дружбы.

Если ваш ребенок чрезмерно обидчив, значит, у него низкое чувство собственного достоинства либо завышенная самооценка. Вам надо работать над его самооценкой. Учите его не унывать, но всегда находить выход из трудных ситуаций!

Эв **Нэнси ван Пелт,**
семейный
консультант

КНИГА ЧИ ФІЛЬМ: ЩО ВИБЕРЕШ ТИ?

Дедалі частіше побутує думка, що сучасній людині немає потреби читати книги. Адже всю інформацію сьогодні можна отримати з відео. А що з цього приводу кажуть учені? Яку користь дає читання книг?

ЕФЕКТИВНІСТЬ РОБОТИ МОЗКУ

Регулярне читання покращує стан клітин головного мозку та допомагає нам швидше запам'ятовувати прочитане. З віком наш мозок старіє, а читання книг природним способом може цей процес уповільнити. Такого висновку дійшли вчені, котрі опублікували свої висновки в журналі *Neurology*. А в газеті *Huffington Post* також наведена інформація, що читання може знизити ризик розвитку психічних розладів до 32 %.

ХВОРОБА АЛЬЦГЕЙМЕРА

Читання книги – це своєрідний тренінг для мозку, що стимулює його роботу. У людей, які постійно читають, ризик захворіти на хворобу

Альцгеймера знижується в 2,5 рази порівняно з тими, хто не читає.

БОРІТЬБА ЗІ СТРЕСОМ

Наукові дослідження показали, що читання може допомогти розслабитися. Вчені із Сассекського університету довели, що читання знижує стрес на 69 %. Вони зауважили, що людині варто лише впродовж шести хвилин почитати книгу, щоб сповільнилося серцебиття й зменшилася напруженість м'язів.

ЯК ШВИДШЕ ЗАСНУТИ?

Читання друкованих книг дозволяє тілу розслабитися значно краще, ніж, наприклад, читання з екрана комп'ютера чи планшета, які довше

утримують наш мозок у стані концентрації, що теж погіршує якість сну. Це правило стосується й дітей. У журналі *Pediatrics* було зазначено, що 45 % малюків, які перед сном проводили час біля екрана, засинали в середньому на 20 хвилин довше, ніж ті, які читали друковані книги.

ГОРТАЮЧИ СТОРІНКИ

Саме завдяки перегортанню сторінок ми краще розуміємо зміст книги, яку читаємо. Це пояснюється тим, що мозок має більше часу на сприйняття, обробку та засвоєння інформації. Електронні носії такого ефекту не дають.

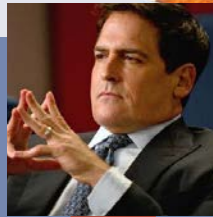
Читайте! Заспокоюйтеся! Розвивайтеся!

УСПІШНІ ЛЮДИ ЧИТАЮТЬ КНИГИ

УОРРЕН БАФФЕТ, найбільший у світі інвестор, що заробив на інвестиціях десятки мільярдів доларів. Коли в нього запитали, у чому полягає секрет його успіху, він відповів: «Читаю 500 сторінок щодня. Ось як працюють знання. Вони зростають, як складні відсотки. Кожен може робити це, але я гарантую, що не кожен візьметься за це».

Коли відомого інженера й винахідника ІЛОНА МАСКА запитали, як він навчився будувати ракети, той відповів: «Я читав книги».

Американський медіамагнат МАРК КУБАН щодня присвячує читанню близько 3 годин.

БІЛЛ ГЕЙТС, засновник корпорації Microsoft, читає 50 книг щороку.

Науково-дослідницький центр Барна (Barna) на замовлення Американського біблійного товариства (American Bible Society) провів дослідження з метою виявити, наскільки поширена звичка читати Біблію серед американців. Виявилось, що позитивне ставлення до Слова Божого останнім часом зростає.

ЯКЕ МІСЦЕ ПОСІДАЄ БІБЛІЯ В ЖИТТІ ГРОМАДЯН УСПІШНИХ КРАЇН?

Кількість постійних читачів Біблії різко збільшилася ще 2011 року, тимчасом як число людей, що скептично ставляться до Святого Письма, різко зменшилося. Відтоді кількість постійних читачів Божого Слова залишається приблизно стабільною.

Дослідження встановили, що люди старшого покоління читають Біблію частіше, ніж молодь. Середній вік її постійних читачів складає 53 роки, причому серед них 60 % жінок і 40 % чоловіків. Тобто жінки більш релігійні, ніж чоловіки.

Цікаво, що 91 % постійних читачів Божого Слова віддає перевагу її традиційному книжковому формату. Результати дослідження засвідчили, що друковане видання Біблії, як і раніше, користується найвищим попитом. У 87 % американських сімей є хоча б один примірник Біблії. Також виявилось, що близько 82 % молоді теж мають Святе Письмо.

Більше половини жителів США (58 %) зауважили, що їм хотілося б глибше знати Біблію та застосовувати її поради у власному житті. Також цікавим є факт, що 56 % американців, які читають Біблію регулярно, визнають, що Святе Письмо позитивно впливає на них і є керівництвом та підтримкою в їхньому житті.

Згідно з дослідженням, яке проводилося раніше в рамках проєкту *Pew Global Attitudes Project*,

Сполучені Штати – єдина з розвинених країн, де більшість населення відповіла, що релігія відіграє «дуже важливу роль» у їхньому житті.

Аналізуючи результати дослідження про роль Біблії в житті американського

народу, який досягнув успіху в сферах економіки, освіти, науки тощо, ми можемо з упевненістю сказати, що справжній успіх приходить тоді, коли ми ставимо Бога на перше місце у своєму житті.

ПОЛЬЗА ОТ ЧТЕНИЯ БИБЛИИ

Многие люди просто не знают о том, что содержит в себе Книга Библия и какую пользу она может принести всякому читающему ее. А польза от исследования Библии не сравнится ни с чем. В этой Книге книг изложены истины, которых вы не найдете ни в каком другом источнике.

Это уникальная Книга. Соответственно, и наполнение ее – уникально. В Библии повествуется о Боге, об Иисусе Христе, о жизни вечной, о добре и зле, о жизни и смерти.

«Чтение ни одной книги так не возвысит и не укрепит разум, как чтение Библии. В ней разум найдет самые возвышенные темы, требующие привлечения его способностей. Ничто так не оживит наши способности, как соприкосновение с колоссальными истинами откровения. Усилие, направленное на то, чтобы понять и оценить эти великие мысли, расширяет разум» (Э. Уайт. Разум, характер, личность, т. 1, с. 97).

Неоспоримый факт. Среди самых читаемых книг в мире первое место, бесспорно, принадлежит Библии. Ее общий тираж за все годы существования составляет шесть миллиардов экземпляров.

БОГ СОЗДАЛ ЗАКОНЫ ПРИРОДЫ

Пытаясь опровергнуть существование Бога, Который на самом деле есть и является нашим Творцом, люди лишают себя замечательной возможности – прожить счастливую жизнь, подчиняясь законам, созданным Господом.

Астроном Иоганн Медлер, создатель первой карты Луны, писал:

“Истинный ученый не может быть неверующим, так как естественные законы и законы Бога – это одно и то же.”

ПОЧЕМУ СУЩЕСТВУЮТ ЗАКОНЫ ПРИРОДЫ? —

Как утверждает закон биогенеза, жизнь всегда происходит от жизни. И эмпирическая наука, и первая глава книги Бытие говорят нам о том, что все организмы на Земле воспроизводят себе подобные виды. Этот закон, как и другие законы природы, существует потому, что Вселенная имеет своего Создателя, Который установил в Своей Вселенной порядок.

Божья логика вложена во Вселенную, и поэтому Вселенная не является случайной или произвольной. Она подчинена законам химии, которые логически вытекают из законов физики, многие из которых основываются на

других законах физики и математики. Наиболее фундаментальные законы природы существуют только потому, что Бог позволяет им существовать. Они являются логическим, организованным способом, с помощью которого Бог поддерживает Вселенную, которую Он сотворил.

ЗАКОНЫ ЖИЗНИ (БИОГЕНЕЗ) —

Существует хорошо известный закон жизни – закон биогенеза. Этот закон гласит: жизнь всегда происходит от жизни. Вот что говорит нам об этом наблюдательная наука: организмы воспроизводят другие себе подобные организмы. Если заглянуть в историю,

то мы увидим, что Луи Пастер опроверг один предположительный случай спонтанного зарождения. Он показал, что жизнь происходит от существующей ранее жизни. С тех пор прошло много времени, и мы видим сегодня, что этот закон является универсальным – без исключений. Это именно то, о чем говорит Библия.

Как сказано в Быт. 1, Бог сверхъестественным образом сотворил первые разнообразные виды жизни на Земле и сделал так, чтобы они воспроизводили себе подобных.

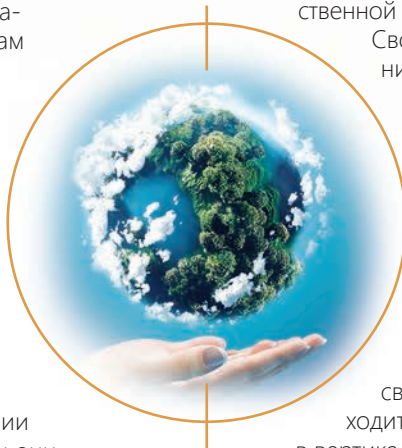
ЗАКОНЫ ХИМИИ

Чтобы существовала жизнь, необходимы специфические химические законы. Все наши движения и действия происходят благодаря химическим реакциям в нашем организме, согласно законам химии, действующим постоянно. Даже информация о каждом живом существе хранится в длинной молекуле, называемой ДНК. Как известно, жизнь не могла бы существовать, если бы химические законы были другими. Бог создал законы химии именно такими, какими они должны быть для того, чтобы жизнь на Земле была возможной.

Законы химии наделяют определенными свойствами различные элементы (каждый состоит из определенного типа атомов) и соединения (состоя-

щие из двух или более типов атомов, связанных вместе) во Вселенной. Например, при достаточной энергии активации самый легкий элемент (водород) вступает в реакцию с кислородом и образует воду. Вода сама по себе обладает свойством удерживать необычно большое количество тепловой энергии. Когда вода замораживается, она образует кристаллы с шестиугольной симметрией (именно поэтому снежинки имеют шестиугольную форму). В отличие от этого кристаллы соли (хлорид натрия) образуются в форме куба. Благодаря шестиугольной симметрии замороженной воды в ее кристаллах образуются «дырочки», в результате чего кристаллы воды имеют меньшую плотность, чем ее жидкая форма. Именно поэтому лед плавает в воде (тогда как подавляющее большинство замороженных соединений тонет в собственной жидкой форме).

Свойства соединений и элементов не случайны. В действительности на основе своих физических свойств элементы можно логически выстроить в периодическую таблицу. Вещества в одной колонке таблицы обладают схожими свойствами. Это происходит потому, что элементы в вертикально расположенной колонке имеют одинаковые структуры внешних электронов. Эти отдаленные от центра электроны и определяют физические характеристики атома. Периодическая таблица возникла не случайно. Атомы и молекулы обладают

УЧЕНЫЕ ГОВОРЯТ...

разнообразными свойствами, поскольку их электроны связаны законами квантовой физики. Другими словами, химия основана на физике. Если бы законы квантовой физики хоть чуть-чуть отличались, то атомы вообще не могли бы существовать.

Бог создал законы физики именно такими, какими они должны быть, чтобы законы химии проявлялись так, как Он хочет.

ЗАКОНЫ ФИЗИКИ —

Область физики описывает поведение Вселенной на ее наиболее фундаментальном уровне. Существует множество разных законов. Все они касаются того, каким образом происходят сегодня все процессы во Вселенной. Некоторые физические законы описывают, каким образом распространяется свет, как передается энергия, как действует сила тяжести, как материальные тела дви-

жутся в пространстве и многие другие явления. Законы физики, как правило, имеют математический характер; некоторые из них можно выразить с помощью краткой формулы: $E = mc^2$. Простая формула $F = ma$ показывает, как скорость объекта с массой (m) будет увеличиваться (a), когда на нее действует равнодействующая сила (F).

Это просто удивительно, что каждый предмет во Вселенной постоянно подчиняется этим правилам.

ЗАКОНЫ МАТЕМАТИКИ —

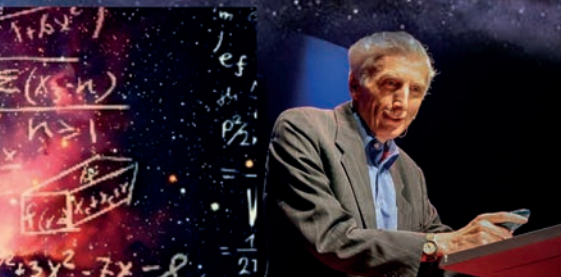
Некоторые думают, что наука математика является человеческим изобретением. Говорят, что если история человечества сложилась бы по-другому, то и математика имела бы совершенно иную форму выражения – другие законы, теоремы, аксиомы и т. д. Но подобное мышление является противо-

Многолетний исследователь космоса, британский астрофизик Мартин Джон Рис на днях сделал сенсационное заявление о том, что теологическая (религиозная) теория создания мира не только имеет право на существование, но и является наиболее вероятной.

Как пишет The Guardian, бывший глава Лондонского королевского общества считает, что никто и ничто, кроме Бога, не могло создать Вселенную.

Несмотря на то, что Рис долгие годы был убежденным атеистом, многочисленные исследования привели его к мысли о том, что лишь Божество могло создать первую систему репродукции. Сложнейшие коды ДНК просто не могли образоваться «сами по себе», считает ученый. Другого объяснения, кроме как создания их Богом, он не видит.

Источник: www.facenews.ua

речивым. Неужели мы должны верить в то, что Вселенная не подчинялась законам математики до того, как их обнаружили люди? Неужели планеты вращались по своим орбитам как-то иначе до того, как Кеплер установил, что $r^2=a^3$?

Нет сомнений в том, что математические законы являются чем-то, что человечество обнаружило, а не придумало. Единственное, что могло бы быть другим (если бы история человечества пошла бы в другом направлении),

так это символы – способ выражения математических истин. Но эти истины существуют независимо от того, как мы их выражаем.

Математику по праву можно назвать «языком сотворения».

Таким образом, Бог сотворил законы физики точными, чтобы законы химии были правильными и могла существовать жизнь.

36 Джейсон Лисли, доктор наук

«СЕКРЕТЫ ЗДОРОВЬЯ И ДОЛГОЛЕТИЯ»

**3 дня за предзаказом книги
звоните по телефону:
(044) 425-69-06**

www.lifeforce.com.ua

Здоровье – это состояние полного физического, духовного и социального благополучия. Чтобы сохранить его, важно практиковать известные нам принципы, такие как: сбалансированное питание, достаточная физическая активность, полноценный отдых, использование воды и солнечного света, правильное дыхание и отказ от вредных привычек. Также необходимо научиться контролировать стресс, развивать гармоничные отношения с окружающими людьми и доверять Создателю.

Если мы желаем сохранить или восстановить свое здоровье, тогда нам следует каждый день делать один шаг к нему навстречу. Перемены к лучшему не заставят себя долго ждать, и мы соберем обильный урожай здоровья.

АРХЕОЛОГИ ОБНАРУЖИЛИ ДОКАЗАТЕЛЬСТВО БИТВЫ ЗА ИЕРУСАЛИМ

Археологи израильского управления антиквариата нашли доказательства последней битвы между римскими солдатами и еврейскими повстанцами, которая привела к разрушению Иерусалима около 2000 лет назад.

«Археологи обнаружили наконечники стрел и шары от каменной баллисты – метательной машины римлян – на главной улице, ведущей к Храму», – говорилось в заявлении Управления антиквариата на их сайте.

Осада Иерусалима римской армией закончилась разрушением Второго Храма в 70 году нашей эры. Римская армия во главе с будущим императором Титом осадила и завоевала город Иерусалим. Евреи забаррикадировались в городе и находились там с 66 года.

В результате раскопок за последние несколько лет также обнаружена дорога, идущая от ворот города и бассейна Силоама к Храму, где ходил Иисус.

Дорога была построена после правления царя Ирода и, возможно, во времена римского правителя Понтия Пилата.

«Недавние исследования показывают, что улица была построена после царствования Ирода под эгидой римских прокураторов Иерусалима и, возможно, даже во время правления римского правителя Понтия Пилата, который также известен тем, что приговорил Иисуса к крестной

Старая главная улица ведущая к Храму.

смерти», – сказал Нахшон Сантон и Моран Хагби, один из руководителей раскопок, сообщили в издании *Jerusalem Post*. Этот вывод проливает новый свет на историю Иерусалима в период позднего Второго Храма и усиливает признание важности власти римских прокураторов.

Часть обнаруженной дороги вымощена большими каменными плитами и составляет около 100 метров в длину и около 7,5 метров в ширину.

Найденные при раскопках ядра и наконечники стрел.

Эв Источник: cml.news

ПРАВДИВА ОЗНАКА ІСТИНИ

«І залишивши околиці Тира й Сидона, Ісус знову прийшов до Галилейського моря, на територію Десятимістя»

(Марка 7:31).

Саме в околицях Десятимістя були зцілені біснувати з Гергесинської землі. Тут люди, налякані втратою свиней, напоягали, щоб Ісус покинув їх. Але вони слухали залишених Ним вісників і в них з'явилося бажання побачити Христа. Коли Він знову прийшов до цього краю, навколо Нього зібрався великий натовп. До Нього привели глухонімого чоловіка. Ісус не зцілив його словом, як звичайно це робив. Він відвів його вбік від натовпу, вклав пальці в його вуха й торкнувся його язика. Звівши погляд до неба, Ісус зітхнув, згадавши про тих, котрі не бажали чути істину та язика котрих не визнавали Його Викупителем. Від слова: «Відкрийся!» (Марка 7:34) – чоловік заговорив і, всупереч повелінню нікому не казати про це, усюди розповідав про своє зцілення.

ЯК НАГОДУВАТИ ВЕЛИЧЕЗНИЙ НАТОВП?

Ісус зійшов на гору, і біля Нього став збиратися народ. Люди приносили до Його ніг хворих і кульгавих. Він зцілював усіх; і люди, хоч і язичники, прославляли Бога Ізраїлевого. Протягом трьох днів вони перебували з Ісусом. Ночі проводили просто неба, а вдень намагалися бути якнайближче до Спасителя, щоб слухати Його слова й спостерігати за Його ділами. Через три дні усі запаси харчів закінчилися, а Ісус не хотів відпускати людей голодними, тому звелів учням нагодувати їх. І знову учні виявили невір'я. У Вифсаїді вони бачили, як завдяки благословенню Христа того мізерного запасу вистачило, щоб нагодувати величезний натовп. Але й тепер вони не принесли до Нього все, що мали, не довіряючи Його силі примножити їхні запаси,

щоб нагодувати голодних людей. Окрім того, у Вифсаїді Ісус нагодував юдеїв, а тут були язичники. Юдейські упередження все ще мали місце в серцях учнів, і вони відповіли Ісусові: «Звідки нам у пустині взяти стільки хліба, щоб нагодувати таку юрбу?» (Марка 8:4). Утім, слухняні Його слову, вони таки принесли все, що мали, – сім хлібів і дві рибини. Натовп наситився і ще залишилося сім великих кошів їжі. Чотири тисячі чоловіків, не рахуючи жінок і дітей, були підкріплені їжею, і Господь відпустив їх радісними та вдячними.

ФАРИСЕЇ ТА САДДУКЕЇ ВИМАГАЮТЬ ОЗНАКИ

Пізніше Спаситель з учнями човном дісталися до Магдали, розташованої на півдні Генісаретської рівнини. На кордоні Тира й Сидона Його дух потішила віра сірофінікіянки. Язичники Десятимістя також прийняли Його з радістю. Тепер, коли Він знову прибув до Галилеї, де Його сила виявилася найпереконливішим чином, де було вчинено найбільше діл милосердя, де проповідувалося Його вчення, Спасителя зустріли з презирством і невірою.

Посланці фарисеїв об'єдналися з представниками багатих знатних саддукеїв – партії священників, скептиків та аристократів. Обидві секти були непримиренними ворогами. Саддукеї намагалися заручитися прихильністю влади, щоб утвердити своє становище й авторитет. Фарисеї ж, навпаки, піді-

грівали ненависть народу до римлян, з нетерпінням очікуючи часу, коли скинуть ярмо завойовників. Але тепер фарисеї та саддукеї об'єдналися проти Христа. Подібне шукає подібного, і зло, де б воно не існувало, єднається зі злом, щоб погубити добро.

Цього разу фарисеї та саддукеї прийшли до Христа, вимагаючи ознаки з неба. Коли за днів Ісуса Навина Ізраїль вийшов на війну з хананеями в Бет-Хороні, за наказом вождя сонце зупинилося, доки Ізраїльтяни не перемогли. Аналогічних чудес у їхній історії було багато. Такої ж ознаки вимагали тепер від Ісуса. Але не в цьому мали потребу юдеї. Суто зовнішній доказ не дав би їм жодної користі; їм потрібне було не просвічення розуму, а духовне відновлення.

ОЗНАКА, ДАНА БОГОМ

«Лицеміри, – сказав Ісус, – розпізнавати небесне обличчя ви вмієте [вивчаючи небо, вони могли передбачати погоду], а ознак часу не можете!» (Марка 16:3). Слова Христа, які були сказані в силі Святого Духа й переконували їх у гріхах, – це ознака, дана Богом для їхнього спасіння. Просто з Небес їм були послані ознаки, які засвідчували місію Христа. Спів ангелів, який чули пастухи, зоря, що провадила мудреців, голуб і голос із неба під час Його хрещення – усе це свідчило про Нього.

«Тяжко зітхнувши, Він сказав: Чому оцей рід знамення шукає?» (Марка 8:12). «...Але ознаки йому не дасться, хіба що ознака Йони» (Матв. 16:4). Як Йона три дні й три ночі перебував у череві кита, стільки ж і Христос пробуде «в серці землі». І як проповідь Йони була ознакою для ніневітян, так і проповідь Христа була ознакою для Його покоління. Але як по-різному було прийняте це слово! Жителі

великого язичницького міста тремтіли, слухаючи Божу пересторогу. Царі та вельможі упокорилися; знатні й прості кликали разом до Небесного Бога, і їм була дарована Його милість. «Мужі ниневійські встануть на суд з цим родом, – сказав Христос, – і засудять його, бо вони покаялися через проповідь Йони, а тут – більше, ніж Йона» (Матв. 12:40-41).

ДОКАЗ БОЖЕСТВЕННОСТІ ХРИСТА

Кожне вчинене Христом чудо було ознакою Його Божественності. Він виконував те, що, згідно з пророцтвом, мав виконати. Але для фарисеїв ці діла милосердя були справжньою спокусою. Юдейські вожді з байдужістю ставилися до людських страждань. У багатьох випадках егоїзм і насильство начальників були причиною страждань, від яких звільняв Христос. Через те Його чудеса були для них докором.

Саме те, через що юдеї відкинули місію Спасителя, було найбільшим доказом Його Божественності. Чудеса Ісуса були благословенням для людей. Головним доказом того, що Він прийшов від Бога, є Його життя, у якому був явлений характер Бога. Ісус говорив слова й чинив діла Божі. Таке життя – найбільше з усіх чудес.

ЗМІНА СЕРЦЯ – РЕАЛЬНЕ ЧУДО

Коли в наші дні проповідується істина, чимало людей, як і юдеї, вимагають: «Дайте нам ознаку! Зробіть чудо!» Христос не вчинив жодного чуда на вимоги фарисеїв, як не зробив цього і в пустелі у відповідь на спокуси сатани. Він і нас не наділив силою захищати самих себе або задовольняти вимоги невір'я й гордості. Разом з тим Євангеліє має у собі знак Божественного походження. Хіба це не чудо, що ми можемо вирватися з полону сатани? Ворогування проти сатани не

властиве людському серцю, воно виникає під впливом Божої благодаті. Коли вперта, свавільна людина звільняється від цих пороків і всім серцем підкоряється впливові небесних Божих сил, тоді стається чудо. Щось подібне відбувається й тоді, коли людина, поневолена сильним обманом, починає розуміти духовні істини.

Щоразу, як тільки душа наворачтається і вчиться любити Бога й виконувати Його Заповіді, здійснюється Божа обітниця: «І дам вам нове серце, і нового духа дам у ваше нутро» (Єзек. 36:26). Зміна людського серця, перетворення характеру – чудо, яке свідчить про вічно живого Господа, Котрий спасає душі. Послідовне життя в Христі – це також велике чудо. Ознака, якою сьогодні й завжди повинна супроводжуватися проповідь Божого Слова, – це присутність Святого Духа, Котрий перетворює слово на відроджувальну силу для тих, хто Його слухає. Це – Боже свідчення для світу про Божественну місію Його Сина...

ЗАКВАСКА ФАРИСЕЙСЬКА

Учні були схильні думати, що Вчителеві треба було б задовольнити вимогу фарисеїв щодо ознаки з неба. Вони вірили, що Він міг це зробити й така ознака змусила б Його ворогів замовкнути. Але вони не розуміли підступності цих прискіпливих людей.

Через кілька місяців, «коли довкола них зібралися тисячі людей, що аж напірали одне на одного, Він почав говорити передусім Своїм учням:

Стережіться закваски фарисейської, якою є лицемірство!» (Луки 12:1).

Закваска, змішана з борошном, діє непомітно, надаючи всій масі властивостей розчини. Так само, якщо дозволити лицемірству залишатися в серці, воно проникне в характер і життя. Христос уже докоряв фарисеїв за різкий приклад лицемірства – звичай «корван», який скасовував обов'язок щодо батьків під виглядом жертви на храм. Книжники й фарисеї поступово й непомітно запроваджували оманливі принципи. Вони приховували справжню мету свого вчення й використовували будь-яку нагоду, щоб майстерно насаджувати його в серцях своїх слухачів. Ці одного разу прийняті, фальшиві принципи діяли, як закваска в тісті, – заквашуючи і розкладаючи характер. Саме таке оманливе вчення було причиною того, що люди так повільно приймали слова Христа.

Таки ж сили діють і сьогодні через тих, хто намагається пояснити Божий Закон, пристосовуючи його до своїх вчинків. Цей тип людей відкрито не відкидає Закону, але висуває спекулятивні теорії, підважуючи його принципи. Вони тлумачать Закон у такий спосіб, щоб позбавити його сили.

Лицемірство фарисеїв – плід своєкорисливості. Метою їхнього життя було самовихваляння. Це призвело до того, що вони перекручували Писання й зловживали ними; така ситуація настільки засліпила їх, що вони не розуміли значення місії Христа.

Це зло було так майстерно приховане, що навіть учням загрожувала небезпека виплекати його у своїх серцях. Люди, які вважали себе послідовниками Ісуса, але не залишили всього, що заважало їм стати його учнями, значною мірою потрапляли під вплив фарисейських міркувань. Вони часто вагалися між вірою й невір'ям, не помічаючи скарбів мудрості Христа. Навіть

учні, котрі заради Ісуса формально залишили все, не припиняли шукати вигоди для себе. Такий дух призводив до розбрату й суперечок про те, хто з них буде більший. Врешті, це призвело до розділення між ними та Христом, до недооцінки його місії самопожертви й зробило їх такими повільними в розумінні таємниці спасіння. Як розчина, залишена в тісті, призводить до його зіпсуття і розкладання, так і плекання своєкорисливості призводить душу до заневищення й загибелі.

Серед сучасних послідовників нашого Господа, як і в давні часи, досить поширений цей підступний, оманливий гріх. Як часто наше служіння Христові й спілкування між собою запламовані таємним бажанням самозвеличення! З якою готовністю ми подумки вихваляємо себе й прагнемо людського визнання! Самолюбство, бажання знайти легший, ніж визначений Богом, шлях призведуть до заміни Божественних Заповідей людськими теоріями й традіціями. Христос застерігав Своїх учнів: «Стережіться закваски фарисейської».

Релігія Христа – це втілення щирості. Ревність щодо Божої слави викликана Святим Духом, і тільки під його дієвим впливом у душі зароджується таке прагнення. Лише Божа сила здатна витіснити егоїзм і лицемірство.

Така зміна є ознакою його дії. Якщо прийнята нами віра знищує егоїзм і нещирість, якщо вона спонукає нас шукати слави для Господа, а не власної, ми можемо бути певні: це справжня віра. «Отче, прослав Своє ім'я!» (Івана 12:28) – це основний принцип життя Христа, і якщо ми – його послідовники, то це стане головним принципом і нашого життя.

 3 книги Еллен Уайт
«Христос – надія світу»

Радісне серце лице веселить,
а при смутку сердечному дух
приголомшений. Серце розумне
шукає знання, а уста безумних
глупоту пасуть. Нужденному всі
дні лихі, кому ж добре на серці, у
того гостина постійно. Ліпше мале
у Господньому страху, аніж скарб
великий та тривога при тому».

Цар Соломон

